

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 sierpnia 2012 r. r.

DOLiS/DEC-749/12/49104, 49117, 49112

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pk 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P. B. na udostępnienie jego danych osobowych przez Starostę S., na rzecz Z. B. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S., wykonującego zawód w Kancelarii Komorniczej,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynęła skarga Pana P. B., zwanego dalej Skarżącym, na udostępnienie jego danych osobowych przez Starostę S., zwanego dalej Starostą, na rzecz Z. B. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S., wykonującego zawód w Kancelarii Komorniczej, zwanego dalej Komornikiem. W treści pisma Skarżący podniósł cyt.: „ (...)składam skargę na działania organu-Starosty Powiatowego w S. (...) Skarżący w dniu [...].04.2012r. otrzymał zajęcie wierzytelności od komornika sądowego w S.. Wynika z niego, że starosta (...) przekazał komornikowi informację o zawartej kiedyś umowie najmu, z tytułu której zobowiązany byłem opłacać czynsz najmu na rzecz

J. S.. Umowę najmu na początku tego roku przekazała pracownikom starostwa p. J., za moją wiedzą i zgodą (...) Nigdy nie wyrażałem zgody, aby moje dane osobowe były przetwarzane przez organ w sposób dowolny i udzielane osobie trzeciej. Takie zachowanie w moje ocenie jest niezgodne z ustawą i przestępcze (...)

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił co następuje.

1. Z uwierzytelnionych kopii aktów notarialnych złożonych do akt niniejszej sprawy przez Starostę, wynika, że Pani J. S. nabyła prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonych w miejscowości D. – działki nr [...], [...] i [...]. Z tytułu użytkowania wieczystego zobowiązana została wносить do dnia 31 marca każdego roku opłaty roczne na rzecz właściciela, zgodnie z art. 71 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2012 r. Nr 102, poz. 651), ale jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku niniejszego postępowania administracyjnego przez Starostę, nie wywiązywała się z tego obowiązku.

2. Starosta uzyskał przeciwko Pani J. S. tytuły wykonawcze (do nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu [...] stycznia 2010 r., zaopatrzonym w klauzulę wykonalności z dnia [...] września 2011 r., a także do wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia [...] września 2010 r., zaopatrzonym w klauzulę wykonalności z dnia [...] maja 2011 r.). Postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec J. S. okazało się bezskuteczne.

3. Pismem z dnia [...] stycznia 2012 r., prowadzący egzekucję należności za lata [...] w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w sprawie o sygn. akt. [...], Komornik wezwał Starostę do uzupełnienia wniosku o wszczęcie egzekucji poprzez wskazanie wierzytelności i innych praw majątkowych dłużnika, jego miejsca pracy oraz kont bankowych i ich numerów. W odpowiedzi na wezwanie Starosta przekazał Komornikowi pismo zawierające oświadczenie dłużniczki o dochodach i dwie umowy najmu, w tym umowę najmu pomiędzy dłużniczką a Skarżącym, zawierającą jego dane osobowe, z których to dochodów Komornik mógł przeprowadzić skuteczną egzekucję.

4. Komornik ww. dokumentację określającą sposób egzekucji dołączył do akt prowadzonego przeciwko Pani J. S. postępowania. Aktualnie zawarte w nich dane osobowe Skarżącego przetwarzane są przez Komornika w związku z postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym pod sygnaturą [...]. W toku tego postępowania dokonano określonego w art. 895 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.), zwanej dalej Kpc, zajęcia wierzytelności. Jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku niniejszego postępowania przez Komornika, zajęcia wierzytelności dokonano zgodnie z art. 896 Kpc, powiadamiając o powyższym dłużnika, wierzyciela oraz Skarżącego.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych).

Generalny Inspektor w niniejszej sprawie badał, czy u podstaw procesu przetwarzania danych osobowych Skarżącego w przedmiotowej sprawie znajduje się jedna z przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych osobowych zawarta w art. 23 ust. 1 ww. ustawy. Zgodnie z tym przepisem, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą (pkt 3), jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Katalog tych przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych jest zamknięty. Każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W ocenie Generalnego Inspektora w przedmiotowej sprawie nie ma wątpliwości, iż zarówno Starosta jak i Komornik przetwarza dane Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Z okoliczności ustalonych w niniejszej sprawie wynika, że Starosta wezwany uprzednio przez Komornika pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. do uzupełnienia wniosku o wszczęcie egzekucji m.in. przez wskazanie wierzytelności i innych praw majątkowych dłużnika, udostępnił Komornikowi informacje o zawartej umowie najmu, zawierające dane osobowe Skarżącego, co

znajduje uzasadnienie w przepisie art. 797 w zw. z art. 23 ust 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. W myśl art. 797 §1 Kpc we wniosku lub żądaniu przeprowadzenia egzekucji z urzędu należy wskazać świadczenie, które ma być spełnione, oraz sposób egzekucji. Do wniosku lub żądania należy dołączyć tytuł wykonawczy. Jak podnosi się w doktrynie z cytowanego przepisu bezsprzecznie wynika, że „określając sposób egzekucji świadczeń pieniężnych, wierzyciel wskazuje, z jakich składników majątku dłużnika ma być prowadzona egzekucja. W doktrynie i judykaturze nie pozostawia się wątpliwości, że składniki te powinny być przez wierzyciela dokładnie oznaczone (...) Przy egzekucji z wierzytelności niedopuszczalne jest żądanie przeprowadzenia egzekucji z wszelkich wierzytelności dłużnika – należy oznaczyć tytuł prawny oraz podmiot, względem którego istnieje dług. (...) Jedynie w przypadku egzekucji z ruchomości wystarczy, że wierzyciel zażąda przeprowadzenia egzekucji ze wszystkich ruchomości znajdujących się we władaniu dłużnika” (Komentarz do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. Jakubecki A.(red.), Bodio J., Demendecki T. Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P. LEX/el., 2011). W nawiązaniu do powyższego Starosta udostępniając informacje o zawartej umowie najmu pomiędzy Skarżącym a Panią J. S., w których zawierały się dane osobowe Skarżącego nie dopuścił się naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się natomiast do treści skargi w zakresie w jakim Skarżący zażądał, aby organ ochrony danych osobowych nakazał zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych przez Komornika stwierdzić należy, że z wyjaśnień jakie w przedmiotowej sprawie złożył Komornik wynika, że cyt.: „aktualnie Komornik Sądowy (...) jest w posiadaniu danych osobowych Skarżącego, przekazanych przez wierzyciela, które zostały wykorzystane jedynie w celu wykonania zawnioskowanej czynności zajęcia wierzytelności (art. 895 kpc) w postępowaniu [...]; zajęcia dokonano zgodnie z art. 896 kpc powiadamiając o powyższym dłużnika, wierzyciela i trzeciodłużnika (p. B.)”. W myśl przytoczonych wyżej przepisów egzekucja prowadzona według przepisów działu IV Kpc należy do komornika sądu właściwości ogólnej dłużnika, przeciwko któremu toczy się postępowanie egzekucyjne, a w braku podstaw do jej oznaczenia - do komornika sądu właściwości ogólnej osoby zobowiązanej względem dłużnika. Gdy osoby takiej nie ma, egzekucja należy do komornika tego sądu, w którego okręgu znajduje się przedmiot świadczenia lub prawa (art. 895 § 1 Kpc). Jeżeli wykonanie prawa związane jest z posiadaniem dokumentu, właściwy jest komornik tego sądu, w którego okręgu dokument się znajduje (art. 895 § 2 Kpc). Na podstawie wniosku o wszczęcie egzekucji z ruchomości komornik dokona również zajęcia wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, jeżeli dokument taki znajduje się w posiadaniu dłużnika (art. 895 § 3 Kpc). W ocenie Generalnego Inspektora ww. przetwarzanie danych osobowych Skarżącego nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych, bowiem po stronie Komornika jako administratora danych zaistniały

przesłanki dopuszczające przetwarzanie danych w celach, w których zostały one przetworzone. Dodatkowo podkreślić należy, że zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, t.j.) komornik jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na wykonywane czynności. W doktrynie dominuje pogląd, zgodnie z którym „Komornik zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszelkich okoliczności związanych z dokonanymi lub planowanymi czynnościami egzekucyjnymi oraz do nieudzielania informacji osobom innym niż uczestnicy postępowania dotyczących treści tytułów wykonawczych, protokołów przeprowadzonych czynności czy też wydanych przez komornika lub sąd egzekucyjny orzeczeń.” (Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz. Biezuński M., Biezuński P. LEX, 2010).

Jednocześnie zdaniem Generalnego Inspektora, podkreślenia wymaga, że stosownie do zakresu kompetencji wskazanego w art. 12 pkt 1-7 ustawy o ochronie danych osobowych, nie jest organem uprawnionym do kwalifikacji znamion czynu zabronionego. To organy ścigania właściwe są do merytorycznego rozpoznania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, a Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Dodatkowo informuję, że skierowanie przez Generalnego Inspektora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, przy czym jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, nie zaś na wniosek osób zainteresowanych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/0) stwierdził, iż: „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli zdaniem Skarżącego w wyniku działań podmiotów/podmiotu, którego dotyczy niniejsze postępowanie doszło do popełnienia przestępstwa, może on samodzielnie wystąpić do organów ścigania ze stosownym wnioskiem.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.